

Vitalnost se kali v izvozu

Kot prva sejemska prireditev v letu je bil tudi tokrat na Gospodarskem razstavišču 28. sejem konfekcije, modnih tkanin, pletenin, usnjene in krznene konfekcije, obutve in galanterije ter modnih dodatkov. Sejma so se udeležili tudi šišenski proizvajalci RAŠICA (ki je dobila za svojo razstavljenko moško kolekcijo diplomu Ljubljanski zmaj), DEKORATIVNA, DEŽNIK in proizva-

jalci, združeni v OZD Tekstil-TOZD GALANT iz Šentvida, tozdi PREDILNICA in TEKSTILNA iz Medvoda ter TOZD TKALNICA iz Vižmarji.

Letos je na tem sejmu razstavljalo 410 podjetij iz vseh republik in pokrajin, od katerih je bilo zastopano največ proizvajalcev iz Slovenije in Hrvaške. Tudi letos so nam proizvajalci obljubljali, da bomo razstavljene izdelke za

bližnjo sezono, ki smo jih na sejmu videli, lahko tudi kupili v naših trgovinah.

Prav pa je, da vemo, da sta v 11 mesecih lanskega leta tekstilna in usnjarsko-predelovalna industrija z večjim izvozom dosegli skupaj kar 17 odstotkov celotnega jugoslovanskega izvoza blaga. Ni slučaj, da imata prav ti industrijski veji možnost hitrega povečevanja izvoza v zaostrenih gospodarskih razmerah. Razlog temu je v dolgoletni in stalni prisotnosti na mednarodnih tržiščih, kjer se je kalila vitalnost njihove panoge v ostri mednarodni konkurenci ob minimalni družbeni podpori. Neizprosna svetovna tržišča je prisilila naše tekstilce, da se predvsem zanašajo na lastne sile. Treba je tudi poudariti, da kljub tako velikemu povečanju izvoza domače tržišče ni bilo, razen občasno in v redkih primerih, slabo založeno. Pa tudi to bi lahko odpravili ob boljši povezavi celotnega jugoslovanskega tržišča. Tekstilci imajo možnost še nadaljnjega povečevanja izvoza, predvsem na konvertibilno področje in so si za letos zastavili ambiciozen program, ki bo seveda odvisen od ustvarjenih konvertibilnih deviz iz lastnega izvoza, predvsem na področje EGS, da bi ob povezovanju v reprovergi izdelali dovolj finalnih izdelkov, saj so ti vrednostno petkrat dražji od izvoza preje kot polizdelka. Bombaž je letos zagotovljen iz Amerike za vseh 30 jugoslovanskih predilnic, tako da se vrtena v njih letos ne bodo ustavila. Vsekakor imajo naši tekstilci dobre perspektive, ki jih morajo dobro izkoristiti.

Svoje izdelke pa so pokazali na vsakodnevni modni reviji, ki so nas prepričale, da gredo v korak s časom in svetovno modo.

Proslavili smo slovenski kulturni praznik

Osrednja slovesnost ob slovenskem kulturnem prazniku v naši občini je bila v domu Svobode v Šentvidu. V skrbno sestavljenem programu so sodelovali člani folklorne skupine »Emona« in KUD »Ivan Novak-Očka« iz Tacna s plesi in glasbo narodov in narodnosti Jugoslavije, med nastopi teh dveh skupin pa je bil recital v spomin Predernu. Ob skupini sta obenem tudi praznovali jubileja, in sicer »Emona« 15 let in KUD »Ivan Novak-Očka« 35 let obstoja in delovanja. (Foto: Marjan Ošljaj)

NAŠI KLICAJI!!!

Koristen napotek

Čeprav smo že sredi februarja, podrobni rezultati gospodarjenja v lanskem letu še niso znani. Predpisi namreč pravijo, da morajo delovne organizacije izdelati zaključne račune do konca februarja. Takoj nato bo stekla široka razprava o gospodarskih dosežkih v preteklem letu z namenom, da bi na osnovi doseženih učinkov iskali tudi poti za odpravo pomanjkljivosti in tako še bolj uspešno gospodarjenje.

Najširša razprava bo stekla v osnovnih sindikalnih organizacijah, ko se bo predvsem tam, kjer niso dosegli načrtovanih rezultatov, zaostri tudi vprašanje odgovornosti, kdo je kriv za nastalo stanje. Ob analizi zaključnih računov v delovnih organizacijah bi morali postaviti tudi vprašanje, kako je vodstvo poslovno vodilo organizacijo in kako je vplivalo na razvoj samoupravnih odnosov. To je pot zaostrovanja odgovornosti vodilnih. Sem velik zagovornik vodstvenih kadrov in zelo velik nasprotnik tega, da se jih kar takoj etiketira kot tehnokrate in samovoljneže.

Direktorji morajo biti lokomotive v bitki za večjo produktivnost, za dobre proizvodne programe, za večji izvoz in za razvoj samoupravljanja. Kdor je tak, je lahko direktor tudi tri mandate. Tako je moč odgovornost stopnjovati do ministrov v zvezi. Pred vsakim stoji namreč program aktivnosti in če jih ni uspešno uresničeval, mu recimo hvala. Imamo že dovolj kadrov, mlajših, izobraženih, prepričanih v socializem in samoupravljanje, dajmo jim zaupnico, naj se izkažejo. Pred 15 leti takšne kadrovske rezerve ni bilo, danes jo imamo. Samo tak način bo dal rezultate. Če bi potegnili nekaj takšnih potez, bi dosegli odločilne premike, je pred dnevi dejal predsednik Gospodarske zbornice Slovenije Marko Bulc in tako zelo konkretno opredelil pomembno temo, ki se ji razprave ob zaključnih računih ne bi smele izogniti.

Ob tem pa se moramo zavedati, da je samo volja in pobuda vodilnih delavcev premalo, da bi ob koncu leta bile v zaključnem računu zapisane spodbudne številke. Vsak zaposleni je odgovoren za svoj del posla, vsak ima, kot pravi Bulc, svoj program dela in aktivnosti. Zaključni račun ni nič drugega kot skupek naporov in prizadevanj vseh, pri čemer pa ima vsak tudi svoj del odgovornosti za opravljeno ali neopravljeno delo.

Za takšno analizo pa je potrebno igrati z odprtimi kartami. Podatki iz zaključnega računa morajo biti prirejeni tako, da jih bo razumel vsak. Zaključni račun ima namreč čez 400 postavk in nemogoče je, da bi se delavec spoznal na vse zapletene kombinacije števil. Tudi preveliko poudarjanje objektivnih težav ne bo vodilo k osvetljevanju slike gospodarjenja. Resda so nekatere odločitve (zamrzitev cen, večje stopnje amortizacije) precej vplivale na dosežene rezultate, toda če bi iskali vzroke le v objektivnih dejavnikih, bi se močno oddaljili od prave podobnosti. Zato moramo kritično spregovoriti o vseh vzrokih, tako objektivnih kot subjektivnih, kajti le tako bodo razprave o zaključnih računih prinesle tudi koristne napotke za gospodarjenje v naslednjem obdobju.